

4. Komiteen henleder også opmærksomheden på den deraf flydende tendens i den danske regerings samlede forsvarsudgifter i forhold til bruttonationalproduktet. I denne forbindelse har komiteen konkluderet, at omfanget af Danmarks militære ydelse til alliancen sammenlignet med de fleste andre medlemslande næppe svarer til landets egen strategiske situation eller til landets ressourcer.

5. Komiteen har endelig fundet det vanskeligt at forene de danske forslag med NATO-erklæringen af 1968, der så sent som i december 1972 er blevet tiltrådt på ny af NATO-landenes ministre, gående ud på, „at NATOs samlede militære forsvarsevne ikke bør reduceres undtagen som led i et mønster af gensidige styrkereduktioner,

der er omfangsmæssigt og tidsmæssigt balancerede“. Komiteen har på ny understreget det altovervejende behov for, at alle medlemslande opretholder alliancens solidaritet i militær såvel som politisk henseende på nuværende stadium af øst-vest relationerne.

6. NATOs forsvarsplanlægningskomité:

- (a) opfordrer generalsekretæren til at overbringe disse synspunkter, der repræsenterer den samstemmende allierede mening om de danske forslag, til den danske regering,
- (b) opfordrer gennem den permanente danske repræsentant den danske regering til på ny at gennemgå sine forslag på baggrund af de fremlagte synspunkter.